

[Jan Køpke Christensen]

Så vil jeg til sidst sige, at som jeg læser lovforslaget, står der klart og tydeligt, at som en ændring i forhold til den eksisterende VUS-ordning for kortuddannede bortfalder refusionsordningen til private arbejdsgivere – det vil jeg også betegne som det private erhvervsliv – i forbindelse med uddannelse og jobrotation. Men jeg vil da gerne have en forklaring fra ministeren på, hvad det ellers går ud på.

Anders Mølgaard (V):

Jeg vil gerne udbede mig en uddybende kommentar fra ministeren med hensyn til de selvstændige og deres ægtefællers muligheder for at benytte VUS-ordningen.

Ministerens sagde i sit svar, at der ikke var tale om, at man har presset de selvstændige ud. Men jeg vil så spørge ministeren, om han kan bekræfte eller afkræfte, at de selvstændige udgør en ekstremt lille procentdel af dem, der udnytter VUS-ordningen. Så vidt jeg har fået oplyst, er det altså en beskedent, encifret procentdel i forhold til lønmodtagere. Som jeg ser det, er det en udvikling, hvor der er tale om, at man virkeligheden er blevet presset ud.

Så sagde ministeren, at han har haft nogle drøftelser med landbrugsorganisationerne med hensyn til landmændenes og deres ægtefællers muligheder for at benytte ordningen. Det synes jeg selvfølgelig er positivt. Men jeg mener ikke, i hvert fald som jeg har fået det oplyst, at landboorganisationerne på trods af disse drøftelser er tilfredse med situationen, som den er.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til endnu en gang at tage en drøftelse med landbrugsorganisationerne for at finde en ordning af administrationspraksis, som er mere fleksibel, så de selvstændigt erhvervsdrivende, og herunder landmænd og deres ægtefæller, får reelle muligheder for at benytte ordningen. For det kan godt være, at det, ministeren siger, er muligt i teorien, men som jeg ser det, er der i praksis sket det, at man har frosset landmændene og deres ægtefæller ud af denne ordning.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan sige til hr. Anders Mølgaard, at jeg allerede efter vores første møde har givet landbrugets organisationer tilsagn om på et senere tidspunkt igen at drøfte denne ordning, så jeg er helt sikker på, at vi kommer til at vende til-

bage til det. Og det er givet, at det – som hr. Anders Mølgaard også siger det, og som jeg er enig i – skal være en reel mulighed. Men det skal selvfølgelig holdes inden for lovgivningens rammer. Det er den fortolkning, som vi vel ikke har været helt enige om, men som vi, er jeg sikker på, bliver enige om.

Så vil jeg gerne minde om, at det i øvrigt er Voksenuddannelsesrådet, som bl.a. giver ministeren råd. Af gode grunde er det det råd, der gør det. Det har også haft dette spørgsmål til behandling og påpeger netop, at man må sikre, at der er ligestilling, når det gælder mulighederne for at udnytte lovgivningen mellem selvstændige på den ene side og lønmodtagere på den anden, specielt også i forhold til det, jeg kalder den virksomhedsbaserede undervisning, som er et anliggende for den enkelte og ikke for samfundet.

Så vil jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen, at når jeg taler om succes og måler det ud fra effekten, vil jeg uddybe det yderligere ved at sige, at der har jo været den sidegevinst, som også er en effekt ved denne lovgivning, at den har fremmet rotationsordningerne. Det har vist sig, at når beskæftigede i forbindelse med denne lovgivning, kortuddannede, tager på uddannelse, er der ganske uden krav fra nogen side sket en genbeskæftigelse på ca. 40 pct. Det er endnu en god effekt; den har vi vist ikke set bedre i andre sammenhænge. Vi kan håbe på, at det samme bliver tilfældet også i forbindelse med de nye tilbud, der vil komme. Men rotationsprincippet blev for alvor afprøvet og næsten knæsat som noget værdifuldt og brugbart i forbindelse med netop VUS-ordningen.

Fra første runde skylder jeg hr. Aage Frandsen at sige med hensyn til det, at vi har ændret de 16 uger til 40 uger, men sådan at man nu kun kan få det én gang, indtil vi mener, at der er grundlag for – og vi har råd til – at udvide ordningen, at jeg ikke mener, det er en indskrænkning. Jeg opfatter det som en udvidelse, og man skal stadig huske, at de 40 uger også giver muligheder for fortsat deltidsundervisning, så det kan tilpasses den enkelte, og så det ikke virker som en udelukkelse af folk, der eventuelt ikke ville kunne tage et fuldt uddannelsesforløb. Men man skal selvfølgelig være opmærksom på, at netop en del af de kortuddannede – og navnlig i den indledende fase, hvor de påbegynder en undervisning – vil være